

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-927/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ruži Garac, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3, OIB: 02958272670, protiv I tužene Biserke Janković iz Sesveta, Mariborski odvojak 17, OIB: 65538965916, zastupane po punomoćniku Mitru Knežiću, odvjetniku u Zagrebu i II tužene Anite Spaić iz Sesveta, Ulica Ivana Šimunovića 42, OIB: 62189128783, zastupane po punomoćniku Željku Županiću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 10. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika I tužene i punomoćnika II tužene, dana 2. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o radu kojeg je sklopila I tužena s II tuženom s početkom rada dana 17. siječnja 2019.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi I tuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 500,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 2. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužitelju naknaditi II tuženoj troškove parničnog postupka u iznosu od 500,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 2. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u preostalom dijelu u iznosu od 15,46 eur sa zatraženim kamatama

Obrazloženje

1. I tužena, registrirana kao kućanstvo, je s II tuženom sklopila ugovor o radu čija svrha nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom, već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja. HZMO ga je obavijestio Dopisom od 2. lipnja 2023. da je I tužena u određenim razdobljima prijavila u osiguranje i odjavila veći broj radnika te je izražena sumnja u njihovo fiktivno zapošljavanje radi ostvarivanja pogodnosti izvan sustava mirovinskog osiguranja (zdravstveno osiguranje, socijalne naknade) te da je za veći broj radnika to jedina prijava u Republici Hrvatskoj. I tužena je izvršila prijavu i odjavu u radni odnos za II tuženu u razdoblju od 17. siječnja 2019. do 17. siječnja 2020. (1 dan – prema rješenju HZMO-a od 30. studenog 2021.). HZMO je sastavio Zapisnik bez dokumentacije obveznika kojim je izvršena kontrola podataka o kojima ovise prava iz mirovinskog osiguranja za radnike kod obveznika I tužene za razdoblje od 2. siječnja 2017. do 12. studenog 2021. Kontrola je izvršena uvidom u prijavno-odjavnu evidenciju Zavoda i u dostupne podatke sustava Porezne uprave (JOPPD-prijave). Uvidom u evidenciju Zavoda vidljivo je da je I tužena u kontroliranom razdoblju imala prijavljeno 49 radnika. Uvidom u dostupne podatke informacijskog sustava Porezne uprave, stanje računa poreznih obveznika, vidljivo je da nema evidentiranih JOPPD- prijava za kontrolirano razdoblje. Iz navedenog slijedi da za razdoblje od 2. siječnja 2017. do 12. studenog 2021. I tužena nije predavala zakonom propisanu dokumentaciju za radnike, nema poslovne aktivnosti, pa je svim navedenim radnicima upitan staž osiguranja. I tužena je sklopila ugovor o radu čija je svrha bila da II tužena ostvari pravo na obvezno zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, a ne obavljanje radnog odnosa iz čega proizlazi da radni odnos nije zakonit (kao ni stečeni status osiguranika prema propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju). II tužena je po prestanku radnog odnosa stekla status osigurane osobe kao osigurantica koja se javila Zavodu u roku od 30 dana po prestanku radnog odnosa, a sve temeljem radnog odnosa kod I tužene (status nezaposlene osobe – osnova 115). II tužena je u razdoblju od 17. siječnja 2019. pa do 31. siječnja 2023. ostvarila trošak zdravstvene zaštite u iznosu od 3.897,07 eur. Članak 122. stavak 4. Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju („Narodne novine“, broj: 80/13., 137/13., 98/19. i 33/23.) propisuje kako u slučaju sumnje da se podnesena prijava, odnosno utvrđen status osiguranika osnovom zaključenog ugovora o radu ne temelji na istinitom činjeničnom stanju i postojanju stvarnih okolnosti koje su osnova za stjecanje statusa u obveznom zdravstvenom osiguranju, odnosno da svrha zaključenog ugovora o radu nije bila obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznoga zdravstvenog osiguranja, Zavod ima pravo i obvezu, pokrenuti postupak pred nadležnim sudom za osporavanje tako zaključenog ugovora o radu. Članak 285. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22., dalje u tekstu: ZOO-a) propisuje da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, odnosno da je predmetni ugovor sklopljen radi zaobilaženja propisa, a ne obavljanje poslova prema sklopljenom ugovoru. Životno je nelogično da je I tužena zaposlila u radni odnos toliki broj ljudi na kratak vremenski period, a da nije izvršavala zakonom propisane obveze u vidu podmirenja doprinosa, vođenja propisanih obrazaca itd. Stoga se nedvojbeno može zaključiti da se radi o simulaciji ugovora o radu kao i da je isti sklopljen iz nedopuštenih pobuda, odnosno kako bi II tužena odjavom iz radnog odnosa stekla status osigurane osobe na teret njegovih sredstava kao nezaposlene osobe. Stoga, predlaže utvrditi da je ništetan Ugovor o radu koji je I tužena sklopila s II tuženom s početkom rada 17. siječnja 2019., uz naknadu parničnih troškova.

2. I tužena ističe da sa II tuženom nikada nije sklopila ugovor o radu. Također ističe da II tuženoj nikada nije isplatila plaću. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. II tužena osporava da je s I tuženom sklopila ugovor o radu. Stoga, predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, uz naknadu parničnih troškova.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju HZMO-a i Rješenje HZMO-a od 30. studenog 2021.

5. Na ročištu 10. lipnja 2026. sud je odbio prijedlog tužitelja da se od Porezne uprave i Regosa-a za II tuženu pribave podaci o isplaćenim plaćama i doprinosima za siječanj 2019., budući iz Rješenja HZMO-a od 30. studenog 2021. proizlazi da I tužena u razdoblju od 2. siječnja 2017. pa do 12. studenog 2021. nadležnoj Poreznoj upravi nije predala Izvješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (JOPPD obrasce), slijedom čega je za zaključiti da I tužena za II tuženu niti u relevantnom razdoblju nije uplatila doprinose za obvezna osiguranja, porez na dohodak i prirez. Na istom ročištu je kao irelevantan odbijen i dokazni prijedlog tužitelja da se od HZMO-a pribavi podatak o tome tko je izvršio prijavu II tužene u radni odnos kod I tužene.

6. Uvidom u Rješenje HZMO-a od 30. studenog 2021. (list 50.-51. spisa) utvrđeno je da je II tuženoj uspostavljena prijava na osiguranje od strane I tužene s danom 17. siječnja 2019. u nepunom radnom vremenu u trajanju od 2 sata dnevno, te prijavu o prestanku osiguranja s danom 22. siječnja 2019. Zapisnikom HZMO-a o kontroli podataka o stažu osiguranja od 12. studenog 2021. i uvidom u Informacijski sustav Porezne uprave utvrđeno je da I tužena nadležnoj Poreznoj upravi nije predala Izvješća o primicima, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (JOPPD obrasce) za razdoblje od 17. siječnja 2019. pa do 22. siječnja 2019., a na temelju kojih se ostvaruju prava iz mirovinskog osiguranja. Stoga se II tuženoj poništava prijava o prestanku svojstva osiguranika iz mirovinskog osiguranja uspostavljena s danom 22. siječnja 2019. i utvrđuje se prestanak svojstva osiguranika iz mirovinskog osiguranja s danom 17. siječnja 2019. u nepunom radnom vremenu u trajanju od 2 sata dnevno. Ne priznaje se u staž osiguranja razdoblje od 18. siječnja 2019. do 22. siječnja 2019. u nepunom radnom vremenu od 2 sata dnevno.

7. Člankom 10. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“, broj: 93/14. i 127/17., dalje u tekstu: ZR-a) propisano je da se radni odnos zasniva ugovorom o radu.

8. Člankom 14. st. 1. ZR-a propisano je da se ugovor o radu sklapa u pisanom obliku. Propust ugovornih stranaka da sklope ugovor o radu u pisanom obliku, ne utječe na postojanje i valjanost ugovora o radu.

9. Imajući u vidu:

- da se radni odnos zasniva ugovorom o radu, a ne prijavom na HZMO;
- da I i II tužena nisu sklopile ugovor o radu u pisanom obliku;
- da I i II tužena osporavaju da su zasnovale radni odnos;
- da tužitelj nije dokazao da je II tužena za I tuženu u relevantnom razdoblju obavljala poslove iz ugovora o radu te da joj je II tužena za iste poslove isplatila plaću, za zaključiti je da I i II tužena dana 17. siječnja 2019. nisu sklopile ugovor o radu.

10. Budući da I i II tužena dana 17. siječnja 2019. nisu sklopile ugovor o radu, niti su zasnovale radni odnos, nije bilo uvjeta za ispitivanje ništetnosti ugovora koji nije sklopljen. Stoga je kao neosnovan valjalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenjem ništetnosti Ugovora o radu, pa je odlučeno kao pod točkom I. izreke presude.

11. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske,

84/08., 96/08. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08.-ispr., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., u daljnjem dijelu teksta: ZPP-a) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., u daljnjem dijelu teksta: OT/23).

12. Tako su I i II tuženoj priznati troškovi jednokratne nagrade u iznosu od po 250 bodova (Tbr. 7/2. OT/23), što uz vrijednost boda od 2,00 eur iznosi po 500,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate (čl. 27. st. 3. Ovršnog zakona /"Narodne novine", broj: 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08./ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO), pa je odlučeno kao pod točkom II. i III. izreke presude.

13. Zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 15,46 eur valjalo je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a odbiti u cijelosti, kao pod točkom IV. izreke presude.

14. Slijedom svega navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 2. srpnja 2026.

Sutkinja:
Ruža Garac

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana.

Dna:

1. tužitelju
2. pun. I tužene
3. pun. II tužene

Broj zapisa: **9-3088a-328c6**

Kontrolni broj: **01131-45c76-af759**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.